

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 142. Quintum examen Molinisticæ Doctrinæ quatuor Congregationibus absolutum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII.

A. C. 1605.

Recurrerant etiam Jesuitæ ad O-
tores Cæsareos & Gallos, qui tamen
Cardinalem Aldobrandinum minus
exorabilem, quam Pontificem inveni-
erunt; hic enim in primo Assistentium
collóquio, ut usque ad Regis Catholici
responsum expectare velit, pollicetur
est, in altero autem iisdem denuo in-
stantibus, id promittere noluit, alle-
rens, se impensis Regis Catholici pre-
cibus & auctoritate, ad hæc iustia per-
moveri, ad quod tamen Patres respon-
derunt, eis certo constare, unde hæc
res mota, & apud Regem permota sit,
nempe ab uno ex eis, & a quadam
Persona (*), quæ se injuria affectum
putabat, eoquod Pater Generalis in Con-
fessarium suum ab aula injuncto Obedientiæ
præcepto gravissimas ob causas recur-
conatus esset. Ceterum hæc vexatio non
nisi anno sequenti cessabat.

§. CXLII.

*Quintum examen Molinisticæ doctrinæ
quatuor Congregationibus
absolutum.*

*Histor. Con-
greg. de
Auxil. l. 3.
cap. 42:* Vix anno Christi millesimo sexcente-
simo quinto initium erat datum,
cum illico die quarta Januarii coram
sum-

(*) Ea erat Lemosii Ducis, Hispania
Ministri Coniux.

summo Pontifice, Cardinalibus, Epi- Sæc. XVII.
scopis ac Consultoribus sexagesima quin- A. C. 1605.
ta Congregatio, cui primum interfuit
Cardinalis Bufalo, haberetur: Actum
est in ea de sequenti dubio: *An statuen-
dum sit, unicum esse decretum Dei, in quo
decernat velle salvare Petrum, ponendo il-
lum in tali & tali ordine rerum, dandoque
illi talia & talia auxilia, quibus si Petrus
ex innata sua libertate consentiat, & bene
utatur prædictis auxiliis, salvabitur? Et,
an prædictus bonus usus dictorum auxilio-
rum proveniat a sola innata libertate, an
vero a gratia Dei, quæ facit, ut homo bene
utatur dictis auxiliis? Et, quæ ex istis sit
sententia S. Augustini & Ludovici Molinæ?*

Circa hoc dubium Bastida pluribus
demonstratum ibat, quod Decretum
prædestinationis adhucdum sit absolu-
tum, etsi ex scientiæ mediæ directione
fiat, eoquod in Sacris literis multa a
Deo statuta decreto absoluto legamus,
quamvis iis decernendis futuri alicujus
conditionati præscientia antecesserit.
Objecerat Pater Lemos, quod Bastida
ea duntaxat exempla & argumenta pro-
tulisset, quibus demonstratur, quod
præscientia futuri conditionalis a Dei
voluntate pendentis ejus absoluto de-
creto minime repugnet: nondum au-
tem probasset, quod Deus ante decre-
tum Prædestinationis præsciat futurum

N n 4 condi-

Sæc. XVII. conditionatum ab hominis voluntate
 A. C. 1605. pendens, tum Bastida FF. Prædicatores

violatæ libertatis humanæ reos infimulabat, perinde acsi non modo æternæ prædestinationis decretum, sed & temporaneam ejus executionem ab humana libertate, non dependentem afferissent, Lemosius hanc calumniam a se amoturus dixit: *Pater agimus de re gratia in conspectu Sanctitatis suæ, non licet proponere nobis, quod non diximus: Ego dico quod actus Divinæ voluntatis eligentis in gloriam in sua efficacia non dependeat a libero arbitrio hominis.* Tandem exphatis, quæ pro vindicanda Molinæ doctrina Bastida attulerat, SS. Augustini & Thomæ testimoniis, Congregatio solemniter est, quæ sequenti die in conventu sexagesimo sexto hoc pronuntiabat veredictum: *Resolvit Congregatio, Prædestinationem fieri per unicum, idque absolute Dei Decretum, quo Deus statuit, ut, qui elegit dare gloriam & media necessaria ad illam consequendam, & hanc esse Sententiam S. Augustini; & ab hac omnino abstinuisse Molinam in sua Concordia, constituendo Prædestinationem, non in absolute Dei decreto, sed in electione ordinata.*

Abregé de
 l'hist. Eccles.
 tom. 10.

Cum sexagesima septima Congregatio die vigesima prima ejusdem Mensis haberetur, interfuit primo Cardinalis Perronius, cui Henricus IV. Francie

ciæ Rex instante Patre Cotono nego- Sæc. XVII.
 tium dabat, ut Pontificem a definienda A. C. 1605.
 da hac controversia absterreret: nihilo-
 minus continuato disputandi fervore,
 ac proposito dubio de usu auxiliorum
 gratiæ summus Pontifex præprimis Pa-
 tribus Societatis inhibuit, ne ad pere-
 grinas quæstiones diverterent, aut a
 propositæ difficultatis scopo declinarent.
 Monitis Papæ se morem gesturum pol-
 licitus Bastida, Molinæ sententiam cum
 Tridentina definitione consonam, imo
 eandem esse affirmabat, addens, quod
 Prædicatores eadem argumenta, quæ
 hæretici adversus Tridentinum, ipsi con-
 tra scientiam mediam opponant: hanc
 in rem Bastida pervulgatam sensus com-
 positi & divisi distinctionem attulit, quam
 tamen non in Thomistarum, sed Luthe-
 ranorum sensum detorquebat: Demum
 variis hinc inde agitatæ illuc disputa-
 tio perducta est, ut tam Lemosius quam
 Bastida solam excitantem gratiam a
 Molina defendi faterentur, Lemosius
 tamen adderet, quod ejusmodi gratia
 non obsit, quominus gratiæ usus natu-
 ralibus arbitrii viribus adscriberetur.
 Habita autem postrema Congregatione
 die sequenti ejusdem Mensis Consulto-
 res judicabant, *bonum usum auxiliorum
 secundum S. Augustini doctrinam, esse a
 gratia: secundum vero Molinam, esse ex
 sola*
 Nn 5

Sæc. XVII. *sola innata libertate, quod & ex pluribus
A. C. 1605. testimoniis S. Augustini, & ex multis
opposito productis ex Concordiæ libro
compertum fuit.*

§. CXLIII.

*Ingens injuria summo Pontifici a Car-
dinali Farnesio illata.*

*Mem. secret.
part. 4.
pag. 158.*

Absoluta postrema hac Congregatione
Clemens Papa in gravem incidit
infirmi- tatem, quæ haud parum aug-
batur per injuriam sibi, suoque Nepoti
ab Eduardo Farnesio Cardinale illatam
cujus occasio hæc erat: Nauta quidam
a lictoribus in deliciis poenam in carce-
rem raptus, ex eorum manibus elabi-
tur, atque ad Farnesianum Palatium
aufugit: hunc insequentes lictores
Arturo Nobili Anglo repellunt, quorum
eorum unus insolentius reposuit, quod
ob attentam ejusmodi resistentiam non
pauci in eodem Palatio olim laqueo po-
niti fuerint: acerbior hæc objurgatio
Nobilem adeo pupugit, ut hujus lictor-
is proterviam gravi vulnere plecteretur.
Re comperta Urbis Gubernator, justus
Cardinalis Aldobrandini, coacta Lictor-
um militumque manu Palatium vi-
gredi, reosque vinctos abducere tentat:
mox vero omnes ferme Romani in E-
duardi Cardinalis opem ad arma con-
volant.